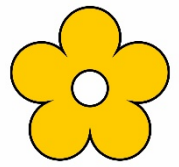
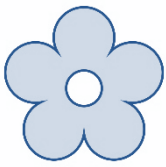
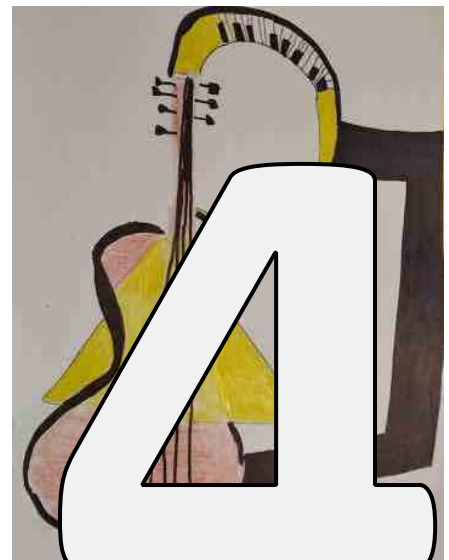

ŠKOLNÍ

ZPRAVODAJ

ROČNÍK
2019/2020

ZÁKLADNÍ ŠKOLA ZA ALEJÍ

KVĚTEN
2020

Obsah

1.	ÚVOD.....	3 -
2.	PROJEKT ERASMUS	3 -
3.	PROJEKTOVÉ DNY S MATEŘSKÝMI ŠKOLKAMI.....	5 -
4.	RECITAČNÍ SOUTĚŽ.....	5 -
5.	KARNEVAL VE ŠKOLNÍ DRUŽINĚ.....	6 -
6.	JAK SE ŽÁCI 2. B UČÍ DOMA	7 -
7.	DOMÁCÍ PRÁCE VE 4. A.....	8 -
8.	INFORMATIKA VE 4. A – NEJEN VELIKONOČNÍ TVOŘENÍ	8 -
9.	INFORMATIKA V 5. A - VELIKONOCE.....	9 -
10.	VÝTVARNÁ VÝCHOVA V 5. A – TVOŘÍME ZVÍŘÁTKA	9 -
11.	POPIS POSTAV V 5. A	9 -
11.1.	MRAZÍK.....	9 -
11.2.	EVŽEN KRABS	9 -
11.3.	KRÁLOVNA ZLOBA.....	9 -
11.4.	SPONGEBOB V KALHOTÁCH	9 -
11.5.	KRTEK.....	10 -
12.	VELIKONOCE V 5. A - VV.....	10 -
13.	5. A ROUŠKY.....	10 -
14.	NAŠE ZÁKLADNÍ ŠKOLA – PRÁCE ŽÁKŮ 6. B Z OBČANSKÉ VÝCHOVY.....	10 -
15.	SLOHOVÉ PRÁCE – MŮJ POKOJ	12 -
16.	6. A JARO.....	12 -
17.	6. D VV – A JEŠTĚ VELIKONOCE.....	13 -
18.	6. ROČNÍK – ÚKOL DO OV.....	13 -
19.	ČLÁNEK O ZŠ ZA ALEJÍ.....	14 -
20.	VELIKONOCE V 7. ROČNÍKU	15 -
21.	DOPISY 7. AC.....	15 -
21.1.	MŮJ DEN V DOMÁCÍ VÝUCE	16 -
21.2.	MOJE LETOŠNÍ VELIKONOCE	17 -
22.	ÚVAHA - ŠKOLA ZÁKLAD ŽIVOTA	17 -
23.	KDYBYCH BYL(A) STAROSTOU	18 -
24.	Z OHLASOVÉ POEZIE – KOMIKS V 8.B	18 -
25.	NAŠE ŠKOLNÍ HŘIŠTĚ – KVĚTEN 2020.....	19 -

ŠKOLNÍ ZPRAVODAJ ZÁKLADNÍ ŠKOLY ZA ALEJÍ 1072, UHERSKÉ HRADIŠTĚ

REDAKCE: SÁRA PODEŠVOVÁ (7.A), KAROLÍNA KOHOUTOVÁ (7.A),
VENDULA PTÁČKOVÁ (7.A), KAROLÍNA PRACHAŘOVÁ (7.B),
ANEŽKA BÍLOVÁ (7.B), BARBORA HLADIŠOVÁ (7.C)

ILUSTRACE: 1. STUPEŇ + 2. STUPEŇ

ČASOPIS PRO TISK PŘIPRAVILY MGR. A. NAVRÁTILOVÁ A MGR. K. PÁLKOVÁ

1. Úvod

Milí čtenáři Školního zpravodaje, nedobrovolně jsme se ocitli v domácím vzdělávání. Ze začátku toto „volno“ vyvolalo v žákovských řadách obrovské nadšení, které v současnosti značně polevilo. Většina by se ráda vrátila do školy – chybí nám kamarádi, přímé vysvětlování učiva, přestávky a spousta jiného.

I v této „divné“ době vychází Zpravodaj, který je ale jiný. Obsahuje částečně příspěvky z doby těsně před uzavřením škol, ale většina materiálů mapuje domácí výuku. Tentokrát je obsah řazen podle tříd a předmětů. V plánu je i 5. číslo, které vyjde v červnu. Tímto prosíme o další příspěvky – obrázky, fotografie mapující domácí práci, slohové práce, básničky, postřehy, komentáře atd.

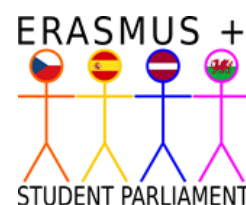
Mějte se všichni moc pěkně, buďte hlavně zdraví.

Váš Školní zpravodaj

2. Projekt Erasmus

Setkání projektu ERASMUS ve Velké Británii – Bodnant Community School Prestatyn

V neděli 8.3. jsme vyrazili do naší partnerské školy ve Walesu, do které jsme se moc těšili. Tohoto setkání se zúčastnilo 9 dětí naší školy, paní učitelky Kristýna Horáková a Kateřina Pálková. Cesta proběhla bez problémů – na letiště do Vídně jsme jeli vlakem a z Vídně jsme letěli do Manchesteru. Samotný let byl pro většinu zážitek, jelikož někteří z nás letěli poprvé. Poté jsme jeli opět vlakem do města Prestatyn, kde na nás čekaly hostitelské rodiny, které se o nás moc hezky staraly celý týden.

První den našeho pobytu jsme strávili v naší partnerské škole, kde všechny zapojené země Walesané srdečně přivítali na ranním setkání. Pak jsme měli možnost navštívit jejich hodiny a dozvědět se něco a jejich kulturu a stylu výuky. Po vyučování nám zástupci waleského žákovského parlamentu odprezentovali jejich práci a společně jsme se zúčastnili teambuildingových aktivit.

Druhý den jsme společně s učiteli, žáky ze Španělska, Walesu a Lotyšska jeli do Liverpoolu. Zde jsme si prohlédli Beatles Street, liverpoolské World Museum a Tate museum. Počasí nám vyšlo – tento výlet jsme si moc užili, a dokonce jsme stihli nakoupit i dárky a suvenýry.

Třetí den jsme se po dopoledním vyučování odebrali se svými partnery na pláž a prohlídku města Prestatyn, kterou jsme zakončili workshopem “Let’s paint pottery”. Měli jsme možnost si nabarvit již nachystané waleské draky, které má Wales ve znaku. Večer jsme měli ve škole diskotéku, kde nás přivítal starosta Prestatynu a každému dal dárek na památku.

Poslední den před odjezdem jsme strávili v outdoorovém centru Glan Llyn. Tento den jsme si opravdu užili – jezdili jsme na raftech, lodích, ložili v lanovém centru a nakonec jsme si opekli marshmallow.

Erasmus týden se opět moc vydařil, našli jsme si nové kamarády a už se těšíme na další výjezd, který se uskuteční v Lotyšsku.

Kristýna Horáková

I woke up on Sunday morning full of excitement ready to go on the trip to Wales.....

We all waved goodbye to our parents and went to Vienna by train. In Vienna, we safely boarded the plane. Everyone was a bit anxious because barely anyone had been on a plane before. The plane took off and we had a nice and safe flight to Manchester.

I really enjoyed the first day. We went to Bodnant Primary School and they had many activities ready for us. The countries in Erasmus were Czech Republic, Spain, Latvia and Wales. Me and my friend Kiki were staying at Oliver's house which was absolutely amazing. For dinner we had delicious jacket potatoes with tuna, baked beans and sweet corn. It was a tiring day so we slept very long and really nicely.

The 3 activities I enjoyed the most were:

1) Going to Liverpool. It was a really nice place including the museum. We also went to the Beetle's street.

2) I loved the disco. We played Just Dance. There was a lot of food and it was just really enjoyable.

3) Glan Lyn was an amazing place with wall climbing, raft building and canoeing (in a storm). Luckily no one fell in the water or anything like that.

On Friday morning we had to wake up at seven o'clock, we had breakfast and after that we went to the train station. All the Erasmus Families gave each other a big hug and we were all taking photos of each other. It was just a really nice ending to the project. When the train arrived we hopped on and headed to Manchester airport. We boarded the plane and flew to Vienna. From there we took a taxi to our school where all the excited parents were eagerly waiting for us. We all went home and had to stay in quarantine for 2 weeks....

Noah Kaya, 6. B

Všechno začalo v neděli na vlakovém nádraží, kde jsme se rozloučili s rodiči a vydali se vstříc dobrodružství. Vlakem jsme dorazili na letiště ve Vídni. Tam jsme prošli kontrolami, zbalili se kufrů a nastoupili do letadla. Cesta proběhla v pohodě a přistáli jsme v Manchesteru. Odtud jsme jeli do Prestatyn ve Walesu, kde si nás vyzvedly hostitelské rodiny.

Druhý den nás přivítali ve škole, kde jsme měli připravený zábavný program (prohlídku školy, zpěv, hry.) Po škole, která byla do půl čtvrté, jsme si odpočinuli a pak jsme šli se svou hostitelskou rodinou do kina. I když byl film v angličtině, tak jsme tomu rozuměli. Vrátili jsme se pozdě a plní zážitků usnuli.

V úterý nás čekal výlet do Liverpoolu. Autobus nás vysadil přímo u muzea, které mělo pět pater, a v každém poschodí bylo něco jiného. V prvním patře byla různá akvária, ve druhém různá vycpaná zvířata, třetí patro patřilo vesmíru a všemu kolem něho, další patro bylo o starověkém Egyptě. Moc se nám tu líbilo. V dalším muzeu, které jsme navštívili, byly vystaveny krásné obrazy. Nakonec jsme si prošli uličku Beatles – ze všech obchůdků hráli jejich skladby. Po tomto výletě jsme ještě šli s hostitelskou rodinou na bowling.

Ve středu ráno nás ve škole rozdělili do dvou skupin. Naše skupinka šla první k moři. Tady jsme si prošli pobřeží, kde hodně foukalo, ale zato jsme si užili vlny. Potom jsme se vyměnili s druhou skupinkou, která byla v keramice. Tam jsme dostali dráčky, které má Wales ve znaku, a mohli si je vybarvit. Večer jsme měli společnou diskotéku, kterou jsme si všichni moc užili.

Ve čtvrtek ráno byly mimo jiné na programu rafty. Dostali jsme nepromokavé oblečení a mohli jsme v klidu vyrazit. Poté jsme měli za úkol vyrobit si vlastní vor. I když jsme v tom oblečení vypadali jako strašáci, moc jsme si to tu také užili. Večer nám ještě hostitelská rodina připravila super rozlučkový večírek. Domů se nám po tomto týdnu plném zážitků vůbec nechtělo.

V pátek už jsme strávili celý den jen cestováním zpět domů.

Liliana Budíková, 6. A

3. Projektové dny s mateřskými školkami

Od února proběhly na naší škole Projektové dny pro MŠ zaměřeny na předškolní děti. Akce se zúčastnily MŠ Štěpnice, Husova a Křesťanská.

Děti byly rozděleny do několika skupinek a každá skupinka se zapojila do dílniček. Děti navštívily kuchyňku, kde si upekly linecké cukroví, dále si pak v dílnách vyrobily lis ze dřeva na rostliny, další dílnička byla zaměřena na zdraví – lidské tělo a čtvrtá dílnička byla čtenářská. Všechny děti si odnesly výrobky, které si vyrobily nebo upekly. Dětem se dílničky líbily, byly velmi rády, že si odnáší své výrobky domů a můžou se s nimi doma rodičům pochlubit. Do každé dílničky byli zapojeni učitelé, vychovatelky i žáci z naší školy, kteří pomáhali dětem při výrobě. Všem patří velké poděkování.

Světlana Habartová

4. Recitační soutěž

V prostorách školní knihovny proběhla 26. 2. recitační přehlídka. Zúčastnily se jí děti 1. - 4. ročníků a třídy montessori. Přednášely se básně různého typu, některé byly i vtipné a jedna z nich vznikla dokonce o přestávce ve škole. Nechyběla ani velmi zdařilá próza. Všechny děti si zaslouží velkou pochvalu.

Veronika Straková

5. Karneval ve školní družině

Masopust je již v plném proudu, ale i tak se sešlo 25. 2. 2020 ve školní jídelně spoustu krásných masek na Karnevalu školní družiny. Fantazii se meze nekladly a k vidění byli čarodějové, kuchaři, víly, princezny, vodníci, zvířátka a další pohádkové bytosti.

Tradiční promenádou masek jsme zahájili a odstartovali hrou Raketa. Karnevalové veselí bylo vyplněno tancem s oblíbenými skladbami a soutěžemi. Soutěžilo se po ročnících, kde si děti mohly vyzkoušet svou šikovnost například v přenášení pingpongového míčku na lžičce mezi překážkami, házení míčků do kruhu, nebo prolezení tunelem, což bylo mnohdy v kostýmu velmi náročné.

Masky si zahrály také společnou soutěž Molekuly a na Sochy. Rok od roku masek přibývá a jsou stále krásnější a nápaditější, proto bylo hodně těžké mezi nimi vybrat nej..., tak všechny děti byly odměněny sladkostí. V průběhu karnevalové zábavy se losovala již tradiční tombola, na kterou se těšily všechny děti, plná krásných dáreků. Pěknou tečkou úspěšného maškarního reje byl závěrečný tanec Mašinka.

Věra Pochylá

6. Jak se žáci 2. B učí doma

Domácí učení není jen práce do sešitu, ale také tvoření a vycházky do přírody.

Ondra si asi během výletů připravil proutky na pomlázku, vyrobil si vajíčko a těšil se na speciální roušková perníková vajíčka.

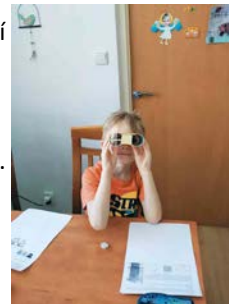
Měli jsme v plánu v rámci Dne Země navštívit včelí stezku, tak si alespoň vyrábíme včelky a úly doma. Emičce se daří nejen cokoliv vytvářet, ale i pečlivě nakreslit jarní rostliny. Vojta objevuje přírodu i se sestřičkou Anežkou. Vyrobili si ptáčky i včelky, na které svítí jarní sluníčko.

Štěpán si mezi učením vyrobil zavlažovací květináč a už se možná pomalu chystá sklízet ředkvičky. Než mu vyrostou, vytvořil si model myčky na auto.

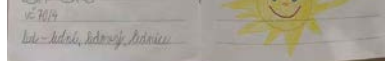

Kubík při učení pozoruje okolí vlastnoručně vyrobeným dalekohledem.

Nejen Sofinka zvládá výborně psaní do písanky. I další děti pracují doma možná lépe než ve škole, třeba Roman, Thea, Ellenka, Vendulka a oba Tadeášové.

Sally a Honzík pilně čtou knihy a zapisují do čtenářského deníku. Karolínka nezapomene k úkolům domalovat pěkný obrázek. Dominik je zdatný kreslíř i divokých šelem. Šarlotka stejně jako Karolínka nezapomíná na obrázky. Při slohovém cvičení popisu popsala pěkně nejen čápa, ale také oblíbenou Bezzubku. Video překážkové dráhy, na které doma trénuje, se bohužel do časopisu vložit nedá.

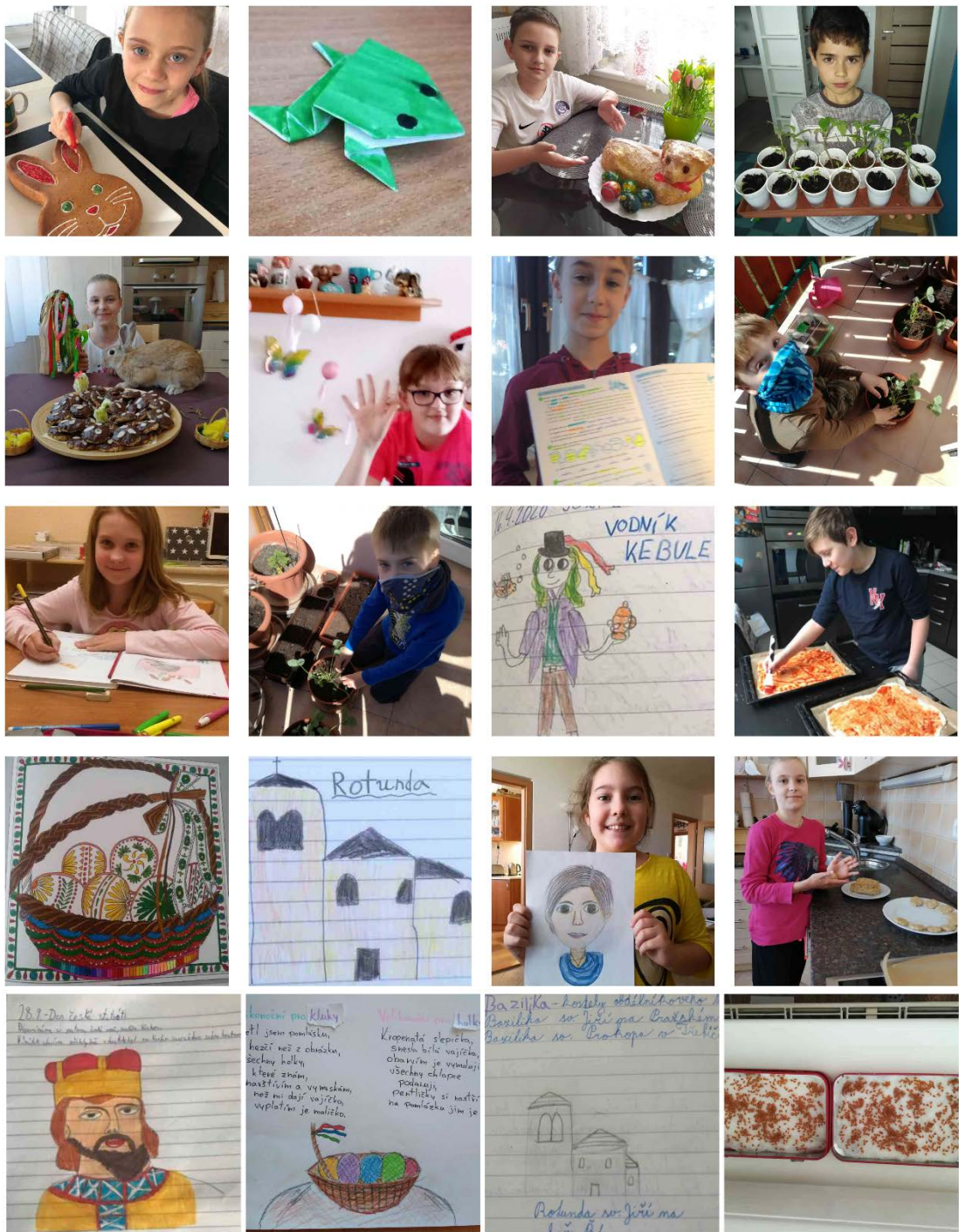
Podle Samuelových sešitů se zase dopátráte, které cvičení psal, ale také na který den bylo naplánované.

Verunka mezi úkoly přidala vtip: „Proč zatahuješ záclony?“ „Protože má být dneska zataženo.“ Ale i tak se všichni těšíme, až se zase sejdem ve třídě. A učení nám vůbec vadit nebude.(?)

Lenka Koželuhová, tř.uč.

7. Domácí práce ve 4. A

8. Informatika ve 4. A – nejen velikonoční tvoření

9. Informatika v 5. A - Velikonoce

10. Výtvarná výchova v 5. A – tvoříme zvířátka

11. Popis postav v 5. A

11.1. Mrazík

O této pohádkové postavě jsem se dozvěděl z ruské pohádky, která se vysílá každý rok o Vánocích v televizi, jak říká mamka, už asi padesát let.

Mrazík vypadá jako veselý dědeček s dlouhými bílými vlasy a vousy. Jeho postava působí mohutně, protože nosí oblečený tlustý barevný kožich a teplou čepici. V ruce obvykle drží velkou berlu, o kterou se někdy opírá, ale hlavně s ní zasněžuje stromy, aby nezmrzly.

Je hodný a spravedlivý, protože pomohl lásce hodné Nastěnky a Ivana, a potrestal zlou Nastěnčinu sestru a nevlastní matku, které ji týraly.

Filip Křižan, 5. A

11.2. Evžen Krabs

Tato postavička hraje v seriálu Spongebob v kalhotách.

Evžen Krabs má červenou barvu. Obléká se do modrého trika a kalhot. Jeho oči jsou na stopkách, narostl mu zkroucený nos a normální ústa. Vlasy nemá. Místo rukou používá dvě klepeta.

Evžen Krabs je chamtivý krab. Miluje peníze a nechce je utrácet. Kdyby to šlo, tak by si je vzal za ženu.

Seriál Spongebob v kalhotách sleduji celý svůj život a vybral jsem si ho, protože se mi líbí.

Jaroslav Gašpar, 5. A

11.3. Královna Zloba

O této pohádkové bytosti jsem se dozvěděla z filmu, který byl několikrát v televizi, druhý díl jsem viděla v kině.

Zloba je hubená a vysoká, na tváři jí vystupují lícní kosti, je bledá a má rudá ústa. Hnědé, rovné a dlouhé vlasy nosí většinou schované. Na hlavě jí rostou černé rohy a na zádech hnědá velká křídla. V ruce obvykle drží magickou hůl. Nosí černé šaty a kolem krku má černý špičatý límec.

Zlý mladý muž jí uřízl křídla, aby se stal králem. To Zlobu rozhněvalo, a proto byla plná zloby. Ale pak se jí zalíbila jeho milá dcera a stala se zas hodnou, proto se mi Zloba líbí.

Michaela Křižanová, 5. A

11.4. Spongebob v kalhotách

Moje nejoblíbenější animovaná postava je Spongebob.

Spongebob je hranatá a žlutá mořská houba. Svět vidí velkýma modrýma kulatýma očima, které mu zdobí dlouhé řasy. Obličej má hranatý a na obličejí mu visí tenký nos. Mluví velkými ústy, z nich mu trčí dva zuby. Vlasy nemá žádné a bradu má hranatou. Spongebob je veselá, hravá a optimistická houba. Spongebob nosí hnědé kalhoty, červenou kravatu, černé boty a v nich bílé ponožky se dvěma červenými proužky.

Spongeboba sleduji hodně často a velmi mě baví.

Dominik Doležal, 5. A

11.5. Krtek

Popisují Krtečka, roztomilou pohádkovou postavu, kterou měl a má rád snad každý.

Krtek má tvar hrušky nebo snad kuželky. Je malý a skoro celý černý, pouze břicho a část obličeje má šedou barvu.

Krtekova hlava je kulatá, obličej má krtek malý, ale roztomilý. Oči má Krteček poměrně velké, nos má dlouhý a červený a ústa má Krtek skoro pořád otevřená, většinou se usmívá. Bradu Krteček nemá, Krtek má pouze tři vlasy, všechny jsou černé.

Krtek je stále usměvavý, hodný a roztomilý tvor. Má spoustu přátel, je dobrosrdečný.

Oblečení Krteček nemá.

Krtečka jsem měla vždy ráda - hlavně tedy, když jsem byla malá, ale i teď se na Krta ráda podívám a myslím, že většina lidí to má stejně.

Tereza Omelková, 5. A

12. Velikonoce v 5. A - VV

13.5. A roušky

Jareček Gašpar je na fotce u svojí pracovní nástěnky. Tam má vystavené materiály k domácí přípravě.

14. Naše základní škola – práce žáků 6. B z občanské výchovy

Naše škola Za Alejí vznikla v roce 1975 v Uh. Hradišti. Ve škole je vzdělávací systém pro 1. a 2. stupeň. A specialitou naší školy je montessori. Chodí sem přes 500 žáků a ve škole máme zavedený parlament. A tento rok se uskutečnil projekt Erasmus. Pozitivní zprávou je, že budeme mít krásné nové hřiště. Vybavení školy je moderní a součástí je též i plavecký bazén. Můžeme si vybrat z velké nabídky kroužků např. keramický kroužek. Téměř každé pondělí míváme ranní setkávání, máme i tripartity... to znamená, že se sejde: učitel/ka, rodič a žák, pak se baví o různých tématech, např. ohledně třídy i školy atd... Dokonce máme i čtrnáctidenní plány, to znamená, že tam je plán učiva a písemek na 14 dní. A ranní setkávání? No to se tam děje to, že se vybere nějaká třída a ta si připraví vystoupení... může být: vtipné, vážné nebo i dramatické, ale taky smutné... Ale stejně, nejoblíbenější jsou ta vtipná. Pak máme i adaptační pobyty pro 1. a 6. třídy, pro 1. ročník je to pouze na 2 dny a pro 6. ročník je to na 3 dny. A adapták je dobrý na to, že se tam děti více seznámí. Naše škola má i ekotým, ten napomáhá, aby byla škola čistá, to znamená, že chráníme naše životní prostředí. A máme tam i milé a vstřícné učitele a hodného pana ředitele.

Markéta Litošová, 6 .B

Škola ZŠ Za Alejí Uherské Hradiště byla založena roku 1975. Máme tady celkem 25 tříd. Pracuje tu celkem 56 učitelů, asistentek, vychovatelek. Máme tu speciálního učitele Naphina Alana Andrewa, který k nám přijel z Anglie. Pan ředitel se jmenuje Vratislav Brokl. Momentálně se tu učí víc jak 500 žáků. Od roku 2014 bylo zavedeno montessori. Jsou zde 4 třídy montessori s celkem 90 žáky.

Škola se nachází na levém břehu řeky Moravy. Lze odtud vidět v dálce hrad Buchlov. Ve škole se také nachází dvě venkovní atria. Jedno pro 1. stupeň a druhé pro 2. stupeň. Lze v nich svačit, povídat si s kamarády, celkově trávit přestávku. Atrium nám umožňuje trávit přestávky venku a ne jenom pořád ve třídách nebo na chodbě. Součástí školy je také jídelna, plavecký bazén, školní hřiště a různé další zajímavé věci. Škola také provozuje spoustu úžasných kroužků. Naše heslo školy je: „Košatý strom poznání vyrůstá z aktivity, tvořivosti a spolupráce všech.“ Od druhého stupně je zavedena elektronická žákovka. Učitelé jsou hodní a učí nás velmi dobře za každých podmínek. Někdy je to s námi hodně těžké, ale mají hodně trpělivosti. Jsem ráda, že chodím sem na tuhle školu, nevyměnila bych ji za jinou.

Aneta Mirošová, 6. B

Naše škola se jmenuje Za Alejí. Na naši školu chodí přes 400 žáků. Na naší škole máme dvě počítačové učebny. Taky naše škola má dvě atria. Na naší škole pracuje přes sto lidí (všechny personál učitelky, uklízečky,...). Právě se na naší škole opravuje hřiště. Taky tam máme velkou šatnu, ve které má každý žák svou skříňku, která se odemýká klíčkem. Máme u vchodu čipovací systém s tím, že každý žák má čip, a když vejde do školy, musíme si čipnout. Tento čipovací systém je i v jídelně. Každý čip je přihlášený na účet daného žáka, na kterém jsou přihlášeny obědy, jestli máme oběd 1 nebo 2.

Nedávno naše škola koupila iPady. Na nich jsou stáhnuté výukové programy a občas si na nich procvičujeme angličtinu atd. Ve školní jídelně vaří tak průměrně, někdy je to jídlo dobré, někdy zase ne. Naše škola má celkem 3 budovy. Tyto budovy jsou propojené krčky. Máme taky na škole školní bazén. Též tam máme dílny, ve kterých pracujeme v pracovkách. Většina učitelů na naší škole jsou ženy, máme tam asi jen 5 učitelů. Většina tříd je A nebo B, ale poslední dobou je více a víc žáků, takže máme C, ale i D. Naše škola (až na pár detailů) je super.

Matyáš Dvouletý, 6. B

Škola se nachází v Uherském Hradišti na sídlišti Štěpnice u řeky Moravy, za tratí, kousek od nemocnice. Škola je určena pro první i druhý stupeň ZŠ. Od každého ročníku jsou zde alespoň 2 třídy, někdy 3 - 4. Jsou zde i montessori třídy od 1.- 5. stupně.

Škola má přízemí a 2 patra. Ve škole se nachází specializované učebny fyziky, informatiky, dílen, přírodopisu, zeměpisu atd.

Dále se ve škole nachází bazén, jídelna a tělocvična, ve které se nachází např. branky, žíněnky, trampolína, dále různé balony na sporty atd.

Tělocvična je rozdělena na dvě části, jedna je větší a jedna je menší. Na jedné straně cvičí kluci a na druhé holky.

V jídelně si můžeme vybrat ze dvou obědů, druhý bývá obvykle lepší. Obzvláště v pondělí bývá před jídelnou velká fronta, protože je nově namontovaný čipovací senzor, který je pomalý, a já pak musím jíst strašně rychle, abych stihl autobus.

Ve škole je i hodně oddělení družiny, tam já ale nechodím.

Je tu spousta učitelů, sedí spolu po dvou až čtyřech v kabinetu. V kuchyňce si často vaří kafe.

Škola je moderně vybavená, opravená a vzadu za školou se staví nové hřiště.

Z předmětů mě nejvíc baví fyzika a občanka. Až na psaní tohoto strašného úkolu.

Teď je škola zavřená, kvůli koronaviru. Učíme se doma a je to strašné. Byl bych radši, aby nás učili učitelé, i když se mi do školy nechce. Hlavně nesnáším vstávání.

Jiří Gryc, 6. B

15. Slohové práce – Můj pokoj

Můj pokoj se nachází u nás doma neboli v Tučapech v rodinném domě, nejdál od vchodových dveří.

Pokoj je obdélníkového tvaru a jeho rozměry jsou zhruba 12 m². V pokoji bydlím téměř 4 roky. Zdi pokoje jsou vymalovány bíle. Po všech zdech pokoje si lepím fotbalové plakáty.

Napravo od dveří se nachází postel, která je u zdi. Svou postel můžu rozkládat, když za mnou přijede kamarád na víkend, má kde spát. Před zadním čelem postele stojí dřevěná truhla. Do této truhly si ukládám batohy. Podél postele leží koberec o rozměrech 1x2 metry, který slouží k tomu, aby mě nezábly nohy, když vstávám z postele.

Téměř nad postelí je zavěšená dlouhá černá policička. Do této police si skládám všechny knihy, převažují knihy fotbalové, ale mám tam také všechny díly Deníku malého poseroutky. Přímo naproti mého spacího koutku se nachází okno, což má své drobné nevýhody. Když si chci přispat, vycházející slunce mi svítí přímo do očí. Okno má sice žaluzie, ale ty moc nepoužívám.

Pod oknem mám svůj psací stůl, který mi ke psaní neslouží, protože neustále je zaskládán všelijakými věcmi. Pod stolem je pět šuplíků. Do nich si dávám věci do školy.

Šuplíky jsou věčně prázdné, protože všechny věci mně leží na stole. Vpravo od stolu jsou úložné boxy na hračky. Vlevo nad stolem vedle okna mám magnetickou tabuli, stojan na časopisy a několik malých čtvercových poliček. Nejoblíbenější věcí mého pokoje je televize, kterou jsem dostal k letošním narozeninám. Visí na zdi vlevo od dveří, hned vedle vestavěné skříňe. Televize má úhlopříčku 112 cm, takže je docela dost velká.

Vedle televize je vestavěná skříň, jak už jsem říkal, která je největším úskalím mého pokoje, protože oblečení se do ní neposkládá samo.

Můj pokoj se mi líbí, není na něm nic, co bych chtěl změnit.

Jakub Kohout, 6. B

Můj pokoj se nachází v našem bytě vedle obývacího pokoje a ložnice. Velikostí bych ho přirovnal k velké obdélníkové místnosti, ale jelikož vlastním spoustu nábytku, tak ho pocitově vnímám jako normálně velký pokoj.

Shodou okolností jsme asi tak před dvěma týdny pokoj vymalovali a dali nový koberec. Předtím byly stěny zelenomodré a bílá u okna pro zesvětlení, ta zůstala i po vymalování.

Teď se učím v šedě vymalovaném pokoji s tmavě šedým kobercem a s nábytkem barvy březového dřeva. Když vejdete dveřmi do pokoje, tak na levé straně uvidíte dvě skříňky na lego, kde mám místo i pro aktovku a desku, na kterou odkládám věci, co zrovna používám. Na pravé straně visí tři přivrtané skříňky, na kterých stojí televize s herní konzolí. Vedle nich stojí další dvě na sobě, mezi kterými je mezera. Tam si dávám učení a do skříňek výtvarné pomůcky. Vedle je přivrtaný pravoúhlý psací stůl s notebookem a židlí, na který mi z okna svítí slunce. Na levé straně stolu obdivuji krásnou tapetu skládající se z trojúhelníků různých odstínů šedé a bílé. Těž tam visí dvoupatrová policička se suvenýry z dovolených. Na parapetu mám hrnky s pastelkami a štětci. Vedle stolu jsou balkónové dveře. U skříňe s aktovkou stojí peřináč a postel s výsuvným šuplíkem pro přespání návštěv. Na čtení mi svítí lampička navrtaná ve stěně, která je též pokryta totožnou tapetou jako u psacího stolu. Nad postelí se nachází policička s knihami. Vedle stojí policový regál, kde si ukládám mikiny a různé věci, na jeho pravici stojí jako přibitá velká šatní skříň.

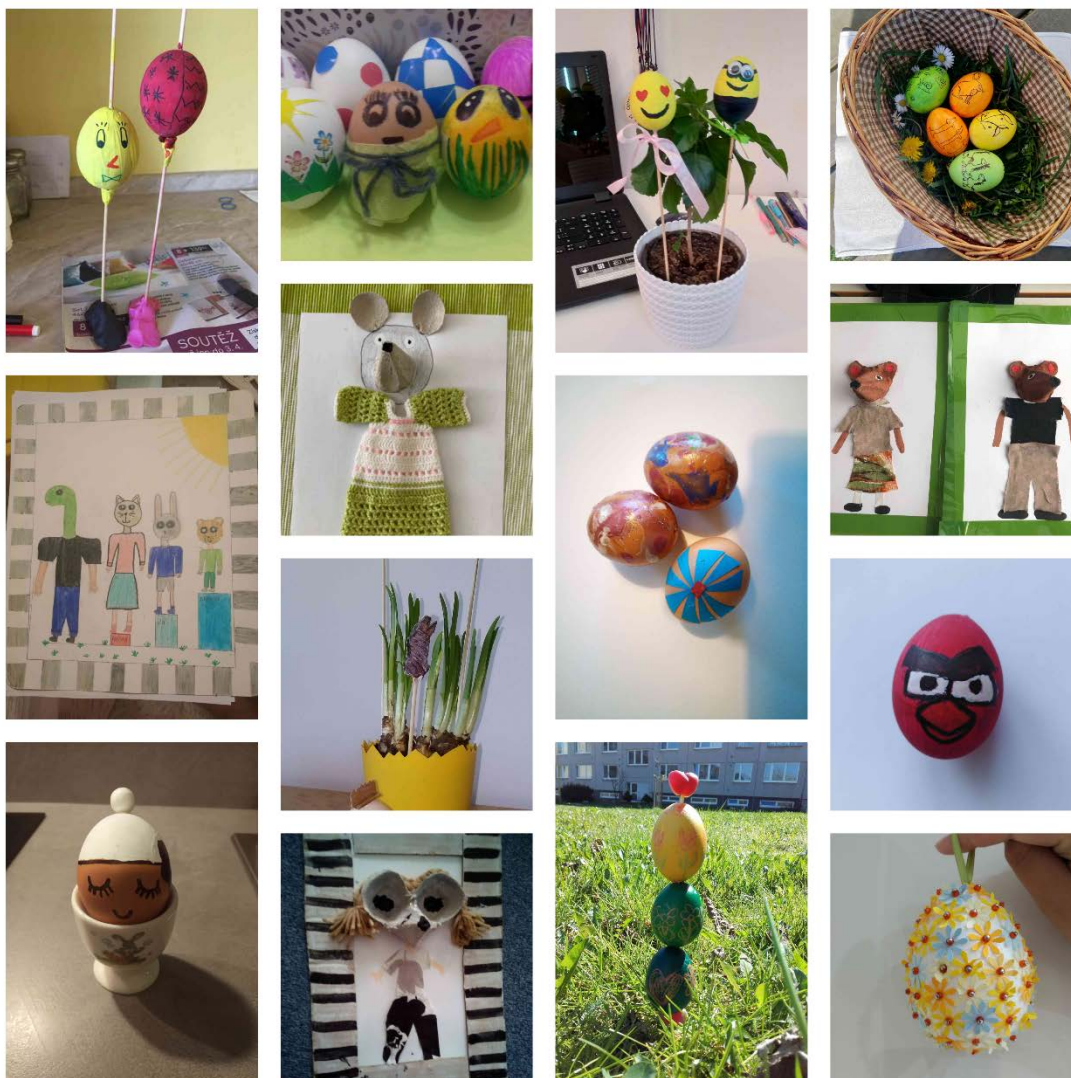
Nových doplňků moc nemám, protože jsou zavřené obchody, ale můj pokoj zdobí krásné kytky a bambus, co jsem si nedávno koupil. Svůj pokoj jsem měl rád předtím, i když byl trochu dětský, ale teď ho miluji i bez ozdob.

Viktor Ferfecký, 6. B

16. 6. A Jaro

17. 6. D VV – a ještě Velikonoce

18. 6. ročník – úkol do OV

Úkol 1.: Otázka: Myslíte, že každý člověk může říci, že má domov?

Odpověď: Ne, nemyslím si, že každý člověk může říct, že má domov. Proč? Někteří lidé jsou bez domova, ale můžou něco považovat za domov (např.: místo, kde se usadili a žijí tam), ale ne úplně všichni bezdomovci to můžou za domov považovat.

Úkol 2.: Otázka: Jaké jsou důvody, které vedou člověka k tomu, že se stane bezdomovcem?

Odpověď: Např.: Se ten daný člověk dostal do dluhů a musel je zaplatit svým domem/bytem a nikdo mu nepomohl; Ten daný člověk se dostal do situace, že ho rodina nechce a nemá peníze na bydlení, nedokáže si vydělat a ocitne se na ulici bez domova.

Fabian Schlatter, 6. D

Úkol 3.: Zadání: Nakresli svůj domov nebo to, co za domov považuješ.

Gabriela Tomková domov

19. Článek o ZŠ Za Alejí

Možná si vzpomínáš, že před prázdninami jsi se svými spolužáky zjišťoval/a některé informace o naší škole. Teď tyto své informace a ještě mnohé další využiješ. Stal/a ses redaktorem novin a máš za úkol napsat článek o naší škole do prestižního zahraničního časopisu, který se věnuje školství. Naštěstí využiješ později služeb překladatele, takže článek můžeš napsat česky.

Dana Šimíková

Základní škola byla založena 1. září 1975. Škola se nachází v Uherském Hradišti. Od roku 1999 je ředitelem Vratislav Brokl, ten zároveň učí TV a zeměpis. Na škole se učí více jak 500 žáků a více jak 50 pedagogických pracovníků. Jsou tu zavedeny i montessori třídy. Zástupkyně ředitele je Marie Holčíková.

V čem je ZŠ ZA ALEJÍ jiná? Kromě běžných třídních schůzek jsou zavedeny tripartity, které se konají minimálně 1x za školní rok v sestavě rodič – tř. učitel – žák.

Třídnické hodiny, kde se každé pondělí 1. hodinu scházejí žáci ve svých třídách a společně řeší aktuální problémy a vztahy v kolektivu.

Dále ranní setkávání, týdení a čtrnáctidenní plány pro děti, akce pro předškoláky, adaptační pobyty, absolventské práce pro žáky 9. ročníku, výjezdy do zahraničí, žákovský parlament a výjimečnost školy je plavecký bazén, který je přímo ve škole.

Článek vám poskytl Jan Hrbáč, 6. D

Třídy: jako každá základní škola jsou tady třídy od 1. až po 9., jsou tady i montessori třídy, které jsou od 1. do 5. třídy. V montessori třídách se děti učí i trošku jiným způsobem, ale není to tak, že by byly úplně odlišné. Například zde mají pomůcky, které jim pomohou zapamatovat si jednotlivé učivo.

Jídelna: jelikož jsem za mlada na tuto školu chodila, tak si vzpomínám, že obědy byly velice dobré, sice se někdy našly případy, které úplně nesplňovaly představy, ale na jídelnu mám dobré vzpomínky.

Učitelé: v té době mi přišlo, že učitelé věděli, co učí, a hezky nás to naučili, ale někdy jsme se nepohodli. Doufám, že takoví hodní učitelé jsou na škole nadále.

Žákovská kniha: líbí se mi, že na této škole používají elektronickou žákovskou knihu, nikoliv papírovou. Proto se nemůže stát, že by nějaké dítě zapomnělo žákovskou doma.

Magda Žaludová, 6. C

Před nedávnem, při procházce historickou čtvrtí Štěpnice, narazila jsem na místní základní školu. Okázala budova z období normalizmu. Od místních jsem se dozvěděla, že zdejší škola zde byla založena roku 1975. Nynější ředitel se jmenuje Vratislav Brokl. Dalším zjištěním bylo to, že škola poskytuje svým žákům nadprůměrný komfort. Mohou si na začátku své dráhy zvolit ze dvou typů výuky. Buď montessori anebo klasickou výuku. Montessori poskytuje k výuce netradiční pomůcky a zaměřuje se na odkaz Marie Montessori. Ke klasické výuce se asi nemusím vyjadřovat. Ve škole je i bazén. Žáci si mohou zpestřit školní rok nejrůznějšími akcemi. Díky tomuto širokému výběru navštěvují školu děti z blízkého sídliště, ale i děti z celého Hradiště, nebo dokonce z okolních vesnic. O psychiku zdejších žáků se stará psycholožka Lenka Rašticová. Pokud se vyskytne nějaký problém, pomůže žákům výchovná poradkyně Dana Šimíková. A o prevenci proti šikaně se stará metodik prevence Michal Vrobel. Školu hodnotím pozitivně, dávám jí čtyři hvězdičky z pěti. Z dnešní reportáže se loučí Antonie Veselá.

Antonie Veselá, 6. C

Rád bych vám představil Základní školu Za Alejí, která sídlí v Uherském Hradišti. Toto krásné město se nachází v srdci Slovácka, tedy na jihovýchodě ČR. V okrese Uherské Hradiště je celkem 54 základních škol.

Já sám jsem v letech 2014-2023 tuto školu navštěvoval, a tím pádem mám mnoho zkušeností a zajímavých informací. Velkou výhodou naší školy je její poloha a vybavení - od interaktivních tabulí přes počítače, až po 60 iPadů. Hned v areálu školy je multifunkční hřiště, vnitřní bazén a tělocvična. Škola je postavena u řeky Moravy, na sídlišti Štěpnice. Není zde velký pohyb aut a vždy jsem se tu cítil dobře.

Je tu skoro 600 žáků a mnoho tříd. Jsou tu třídy od 1. až do 9. ročníku, dokonce i montessori třídy. Škola je součástí projektu Erasmus+ a díky tomuto projektu žáci 7. tříd navštěvují různé školy v zahraničí jako je Velká Británie, Španělsko a Lotyšsko. Také máme žákovský parlament a ekotým. Žákovský parlament organizuje školní akce jako je sportovní den na Den dětí. 1. stupeň se účastní různých sportovních her, 2. stupeň se účastní běhu v Kunovském lese, kde jsou také různé aktivity.

Tato škola je dle mého názoru velmi dobrá, naučíte se v ní všechno, co potřebujete od základní školy, také různé zajímavosti, možná i něco navíc. Takže na závěr bych řekl, že pokud máte na výběr a žijete v Uherském Hradišti, zvolte si tuto školu.

Fabian Schattler, 6. D

20. Velikonoce v 7. ročníku

21. Dopisy 7. AC

Milá paní učitelko Navrátilová,
zdravím Vás z domácího prostředí, protože současná situace nám teď neumožňuje se vidět ve škole. Doufám, že to bude trvat co nejkratší dobu. Ale zatím to tak nevypadá, což mě moc mrzí. Nikdy bych nevěřila, že se budu těšit do školy.

Když nám ve škole skoro před šesti týdny oznámila paní učitelka Holčíková, že se škola zavírá do odvolání, měli jsme všichni radost, že si odpočineme. Ale teď bychom se nejraději všichni do školy vrátili.

Nějak jsem si nedokázala představit, co vlastně znamená slovo karanténa. Teď už to vím.... Jsou to dny, které plynou dost pomalu a jsou skoro stejné. Což už tak zábavné není. Ještě když je se mnou doma mamka.... Mamka bere moje učení dost vážně, hlavně matematiku, a mnohdy mi připomíná naši paní učitelku Holčíkovou, což mě dost stresuje. Když mně mamka nepomáhá se školou, tak kontroluje pořádek v pokojíku. Takže taky nic moc.

Jedinou výhodou těchto dnů je, že můžu chodit spát později a taky později ráno vstávám. Musím říct, že jsem ráda, že začnou on-line hodiny, protože se každodenní rutina změní zase v něco trochu jiného.

Každé ráno vstávám po deváté hodině. Pak následuje ranní hygiena, snídaně a učení. Kolem poledne obědváme, pak chvíli sleduji seriály a filmy, které jsou teď mou velkou zábavou. Když je venku hezké počasí, jdeme na chvíli na procházku. A pak zase škola. Lepší jsou dny, kdy je doma i tatka, protože jezdíme na výlety na kole. Sice s rouškou to není ono, ale lepší než sedět doma. Mamka s námi nechce jezdit, sice nevím proč, ale prostě nechce. Doma jsme si zavedli společenské podvečery, kdy se snažíme hrát všichni společně nějaké hry. To je taky celkem fajn.

Ale musím opravdu přiznat, že se do školy fakt moc těším.

Moc Vás zdravím a doufám, že se máte pěkně. S pozdravem

Sára Podešvová, V Uherském Hradišti dne 20. 4. 2020

21.1. Můj den v domácí výuce

Milá babičko a milý dědečku!

Srdečně Vás oba pozdravuji z Jarošova. Často vzpomínám na naše setkání, která jsou teď velmi omezena. Nedá se ale nic dělat. Musíme se smířit se situací, která nastala. Chápu, že koronavirus je nebezpečný a dodržovat nařízení je taky nutné.

Proč vlastně píšu? Na velikonoční pondělí se u Vás ve Štěpnicích vždy všichni scházíme na slavnostní oběd. Pak vyprávíme o všem možném a radujeme se, že jsme pěkně pohromadě. Letos mně takové setkání schází, a tak jsem se rozhodla, že pošlu alespoň dopis. Velikonoce jsem nikdy nebrala jako významný svátek. Ale teprve letos, když mě nepřišli vyšlehat kluci z rodiny, děda, strýčkové ani spolužáci a sousedé, jako by mi něco v tento den najednou scházelo. Doma bylo vše při starém. Brácha s Venou (druhým tátou) mě i mamku vyšlehali, dostali od nás vajíčka a velikonoční dobroty. Zbytek dne jsme si užili v rodinném kruhu.

Na druhý den pokračovala těžká realita. Myslím tím domácí učení v on-line režimu. Když jsme se asi před měsícem dověděli, že nebudeme chodit do školy kvůli koronaviru, skákali jsme radostí. Dnes bychom zase skákali, kdybychom do školy jít mohli. Kvůli spolužákům, učitelům, rozvrhu školní práce, přestávkám atd. Doma se učím každý den sama podle rozvrhu hodin. Maminka provádí jen kontrolu, popřípadě něco málo dovysvětlí, na co se jí zeptám. Musím ale přiznat, že škola vymyslela dobrý systém komunikace se žáky i rodiči. Každý předmět má svou schránku. Přes ně dostáváme úkoly, informace a potřebné odkazy. Např. co si máme přečíst, jaký úkol máme splnit ústně nebo písemně, na jakou se máme podívat prezentaci. Od minulého týdne spustila škola nový systém výuky - Google classroom. Je přehlednější. Úkoly nám mohou učitelé zadávat každému zvlášť. Okamžitě se dovíme i termín odevzdání. Odeslanou práci nám potom vyučující ohodnotí. Aplikaci Google Učebna mám nainstalovanou v počítači. Při spuštění aplikace zadám jen své školní přihlašovací údaje a zobrazí se mně jednotlivé kurzy. A tak jde den za dnem, někdy se učím i o víkendu.

Chtěla bych Vám ještě moc poděkovat za velikonoční linecká kolečka, která jsme našli v krabici u dveří. Vašik děkuje za velikonoční výslužku. Vzkazuje Ti, že Tě vyšlehá dodatečně hned, jak to půjde. Užijte si pěkné jarní dny. My se budeme těšit na hlavní prázdniny, kdy už snad budeme s Vámi, se Zuzkou a Tomíkem na chalupě. Budeme hrát zase ping-pong, badminton, šipkovanou a naše oblíbené stolní hry.

Mějte se hezky. Pozdravy a pusy posílá Vaše Viki
V Jarošově 17. dubna 2020

Viktorie Mlčochová, 7. C

Milá paní učitelko,
zdravím Vás z domácí výuky. Už jsem si na učení doma docela zvykla, takže to není tak hrozné jako na začátku.

Můj den vypadá asi takto: ráno automaticky vstanu, na rozdíl od ostatních ze třídy, zhruba o půl osmé. Po deváté ráno se přesouváme k tátovi, kde se učíme. Vyberu si většinou 2 předměty, které dělám dopoledne. Obědváme buď u táty, nebo u babičky. Po obědě si splním ještě nějaký úkol a pak si jdu zahrát na PlayStation. Potom, podle počasí, jdeme na zahradu nebo ne, ze zahrady se vracíme kolem sedmé a večer se díváme na nějaký film. Na rozdíl od ostatních spolužáků nechodím spát ve dvě ráno, ale většinou jdu spát kolem jedenácté a ráno se to zase opakuje. Takovým vytrhnutím z tohoto kruhu byly Velikonoce. Ve čtvrtek, pátek a sobotu jsme byli jen doma a na zahradě, ale v neděli jsme vyrazili s Leem a Davidem na výšlap k lomu Modrá voda nedaleko Bojkovic. Cestou jsme hráli hru bomba, tornádo, potopa. Když někdo řekl bomba, museli jsme si lehnout na zem, když tornádo, museli jsme se schovat, a když potopa, museli jsme si stoupnout na něco minimálně deset centimetrů vysokého. Šli jsme asi 8 km k lomu, který byl už docela vyschlý, a byla to jen velká kaluž. Kluci si i sundali boty a testovali teplotu vody. Nakonec v ní stáli až po kolena a i moje sestra do vody vlezla po kotníky. Když vylezli, tak měli nohy studené jako led a museli jít kousek cesty bez bot a ponožek, aby jim uschly nohy, což v lese, kde je hodně kamínek a větviček, není nejlepší. Vlaky jezdily každou hodinu a my jsme měli 35 minut, abychom stihli dřívější vlak, ale cesta do Nezdenic byla ještě 3 km. Já jsem říkala hned na začátku, že to nestihneme a nemusíme tedy běžet. Nakonec jsme to stejně riskovali a....nestihli jsme to, takže všechen běh byl k ničemu. Na nádraží pracuje jeden známý, který nás nechal sedět na své zahrádce a dal nám nanuky. Po návratu do Hradiště jsme opékali špekáčky u nás na zahradě a upletli jsme si tam i pomlázku. Klukům asi nestačilo osvěžení v lomu, a tak si u nás na zahradě skočili do našeho již napuštěného a studeného bazénu. V pondělí jsme byli zase jen doma, protože nebylo moc pěkně.

Na závěr svého dopisu Vám přeji hodně nervů s pozdním odevzdáváním úkolů. Už se na Vás těším.

20.4.2020 Uherské Hradiště

Barbora Hladišová

21.2. Moje letošní Velikonoce

Milá Amálko,
moc Tě zdravím.

Po dlouhé době Ti píšu, jelikož okolnosti mě k tomu donutily, a nebýt jich, nejspíš by sis na mě v tuto chvíli ani nevzpomněla. Chtěla jsem se zeptat, jak jsi strávila letos Velikonoce? Jak už asi víš, tak Velikonoce jsou pro mě svátky, které nemám zrovna v oblibě. Na rozdíl od Vánoc nedostanu žádné dárky ani se nenajím dobrého bramborového salátu či cukroví. Jediné, co obdržím, jsou modřiny od pomlázky. Spíše mě toto období stresuje, než aby mě těšilo. Jediné pozitivum na tom všem lze tak najít v podobě školních prázdnin, které jsou s tímto svátkem spojené.

Tento rok bylo ale všechno jinak. Mezi naše každoroční rodinné tradice patří to, že se scházíme ve velkém počtu s celou rodinou, to bohužel nebylo možné z důvodu viru. Hodně mě to mrzelo, protože toto je jedna z mála věcí, kterou mám na Velikonocích opravdu ráda, a těším se na ni. Moje maminka na rozdíl ode mě má Velikonoce v oblibě, takže jsem se ani tento rok nevyvarovala plnění veškerých tradic spojených s nimi. Jako každý jiný rok jsme tedy zdobily nejrůznějšími způsoby obrovské množství vajčků, jedinou změnou bylo to, že jsme nazdobené kraslice nechaly před dveřmi našeho domu společně s výslužkou pro koledníky. Upekly jsme mazanec a beránka, kterého se nám úspěšně povedlo vyklopit z formy celého i s hlavou, poté jsme ho ozdobily stužkou a zasypaly jemnou vrstvou cukru. Každý rok nám nádivku peče moje úžasná prababička, tento rok jsme ji zkusily upéct samy a nebyla zdaleka tak dobrá jako od ní. Abychom neuschly, přišel nás vyšlehat aspoň jediný koledník, kterého jsme pustily dovnitř, a tím byl můj tatínek. Byla jsem opravdu moc ráda, že jsem se vyvarovala ostatních koledníků, kteří k nám chodí každoročně a jsou hodně hrubí. Letošní Velikonoce byly zvláštní, protože jsme nebyli všichni společně, ale přesto se mi líbily mnohem více než ty, co jsem doposud zažila.

Budu moc ráda, když mi odepišeš. A co Ty? Jak se máš? Daří se Ti dobře? Jak zvládáš školu? Moc se těším, až se zase potkáme, ani nevíš jak moc. Všechny ode mě pozdravuj a měj se krásně. Hlavně nezapomeň vyřídít, že mi chybí!

S pozdravem Tvá kamarádka Vendula

22. Úvaha - Škola základ života

Škola základ života? Podle mě záleží na úhlu pohledu. Samozřejmě, že negramotný člověk v dnešním světě moc nepochodí, ale já osobně s těmito slovy nesouhlasím. Ne doslova.

Abych to uvedla na správnou míru. Nechci tady obhajovat tvrzení většinou desetiletých dětí, že škola a vzdělání nám v životě k ničemu nebudou. Vzdělání je důležité. Číst, psát a počítat aspoň základní počty je nepostradatelné. I vyšší úroveň vzdělání jsou potřeba, lidská hloupost a nevědomost způsobila již mnoho problémů. To, čím se chci v této úvaze zabývat, je můj pohled, názor a první myšlenky, když někdo tato tři slova vysloví.

Pohled, kterým na toto téma nahlížím je zvláštní a v některých situacích si sama připadám, že si protiřečím. Myslím si, že člověk by měl mít nejméně základní vzdělání, to je podle mého názoru víc než potřeba. Ale s tvrzením, že škola je základem života, nesouhlasím. Sedění ve školních lavicích nás nenaučí, jak si v životě sehnat práci, která nás dokáže uživit, najít si byt, ve kterém se nám bude dobře žít, či podnikat tak, aby se nám z toho něco vrátilo. Možná jsou na to specializované některé střední školy, ale nemůžeme se přeci přihlásit na každou jednotlivou z nich. Ani to, že si nějakou vybereme, neznamená, že uspějeme. Na to je potřeba víc než to, kolik dokážeme určit druhů vedlejších vět, nebo jak se počítá obsah čtyřúhelníku.

Ráda bych, aby se do osnov základních škol přidaly tyto okruhy znalostí. Aspoň ve zkratkách, nemůžeme všechny životní starosti, problémy a zkoušky vměstnat do pár vyučovacích hodin. Spoustu znalostí získáme také zkušenostmi, ale ty na začátku cesty životem nemáme. Protože život není jen o známkách. Připadá mi, že ty ovlivňují jenom to, o jakou pracovní pozici s určitým vzděláním můžeme usilovat. Škola nám poskytuje znalosti, které můžeme v budoucnu uplatnit v zaměstnání, a to je dobře. Ale my celý život neprožijeme u počítače, u pultu nebo u papírů.

Jestli můj pohled na tyto věci dává smysl? Netuším. Snažila jsem se to nějak shrnout. No, a jak bych to teda shrnula? Vzdělání je v životě důležité, ale pokud nebudeme umět pracovat i s jinými aspekty života, tak nám to později k ničemu nebude. Musíme ho dokázat uplatnit.

Adéla Milošová, 9. A

23. Kdybych byl(a) starostou

Já jako starosta (starostka) bych....". (Volné psaní: piš nepřetržitě po dobu 3 minut vše, co tě napadá, a to způsobem, jak myšlenky samy přicházejí.).

+ panáček s bublinami, co se mi líbí a nelíbí ve městě

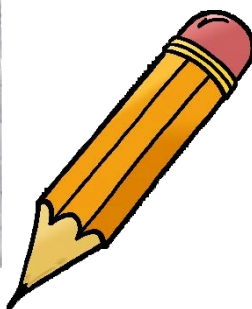
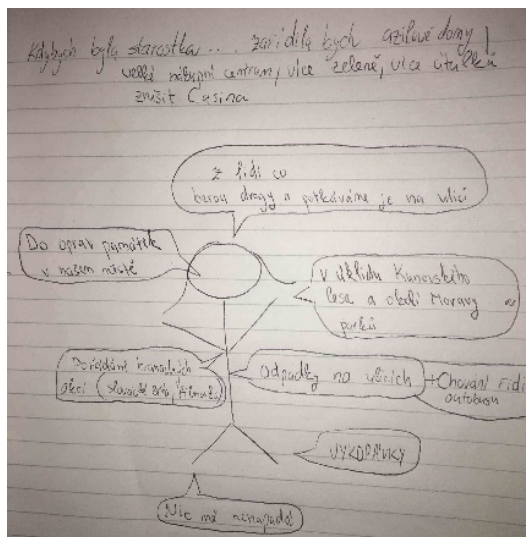
„Já jako starostka bych...“

Já bych jako starostka moc věcí neměnila. Jak už jsem zmiňovala, moc času ve Starém Městě netrávím, takže mi to je tak trochu jedno. Kdybych ale měla něco teda vybrat, tak bych asi investovala do veřejných sportovišť a nějak je zvelebila a posunula na jiný level. Taky bych investovala do koupaliště, které by se mohlo vylepšit. Zavedla bych nějakou určitou hodinu, aby se nemohlo chodit nějak moc pozdě do hospod, abych aspoň trochu zabezpečila noci.

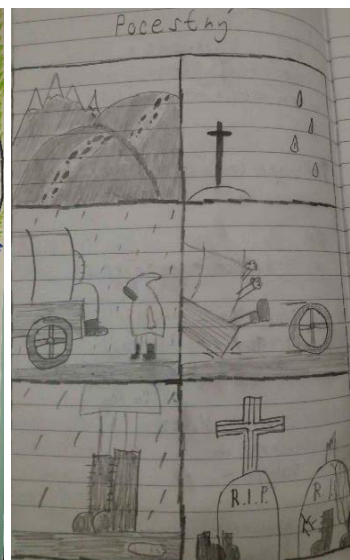
Nela Kosková, 9. B

Já jako starostka bych: myslím, že když už bych musela být starostka, tak bych mohla být dobrá. Zorganizovat „akce“ umím a občas i dobře. Ale jsem Váha... A jde to poznat. Kdybych byla starostkou, tak bych se neuměla rozhodnout a všechno by za mě musel rozhodovat někdo jiný, takže už bych nebyla starostkou já. Ale naštěstí starostkou nikdy nebudu :). Moc bych tomu nerozuměla, nebo bych rozumět nechtěla. Tohle bych klidně někomu přenechala.

Lucie Jančová, 8. A

24. Z ohlasové poezie – komiks v 8.B

25. Naše školní hřiště – květen 2020

